

20.V. 2024.	PONEDJELJAK <i>Bernardin Sijenski</i>	U zahvalu M. B. i sv. Josipu i na nakanu	7
		+ Velimir i Marija Hrenić	18,30
21.V. 2024.	UTORAK <i>Dubravka</i>	+ Ivan i Marija Majtan, Veronika i Ivan Sabolec i zahvala M. B.	7
		Za duše u čistilištu i na nakanu	18:30
22.V. 2024.	SRIJEDA <i>Jelena</i>	+ Milan i ob. Anić	7
		+ Mate Bagarić	18,30
23.V. 2024.	ČETVRTAK <i>Željko</i>	Za duhovna zvanja	7
		+ Katica Šporčić	18,30
24.V. 2024.	PETAK <i>Marija Pomoćnica</i>	+ Barica Šambula	7
		+ Zvonko, Ružica i ob. Šijak, Čičkar, Vesna Pitić i za duše u čistilištu	18:30
25.V. 2024.	SUBOTA <i>Beda Časni</i>	+ Ivan Zgorelec	7
		+ ob. Koprić i Đurakić	18:30
26.V. 2024.	Presveto Trojstvo	+Jakob, Mirko, Ana i Štefica Vranić	7
		ŽUPNA	9,30
		+ Robert Unger	11,30
		+ Đuro Zalar	18,30

Ona je zlo u njemu nastojala pobijediti dobrim. Nije to išlo brzo, ali malo-pomalo svojom je blagošću i strpljivošću uspjela pobijediti vuka i pripitomiti ga. Njegovu je dušu privela k Bogu pa su neko vrijeme zajedno sretno živjeli u svojoj Roccaporeni. Svetoj Riti su umrli roditelji, muž i dva sina. Rita je opet počela razmišljati o ulasku u samostan. Zato se uputila u obližnju Casciju u augustinski samostan Sv. Magdalene. Bila je odbijena. Redovnice su smatrale da udovica nije prikladna za njihov samostan. Rita je i dalje molila da je prime, ali sve bi uzalud. Rita se tada sa živom vjerom što premješta bregove obratila svojim dragim svecima zaštitnicima: sv. Ivanu Krstitelju, sv. Augustinu i sv. Nikoli iz Tolentina, pa je oni prema jednoj predaji po noći uvedoše u samostan. Došavši u samostan, mnogo je razmatrala o Isusovoj mucu moleći Isusa da i osjetno postane dionicom njegove muke. Bila je uslišana pa je na čelu zadobila ranu, koja ju je podsjećala na Isusovu trnovu krunu, od koje je mnogo trpjela i koja joj više nije zarasla. Činila je druge pokore, osobito post. Žadnjih je godina u patnjama, što ih je strpljivo podnosila, bila posve prikovana uz svoj siromašni ležaj. Od svega ju je 22. svibnja 1447. smrt oslobodila. Naročito je zazivaju u bezizlaznim situacijama, teškim neizlječivim bolestima poput raka. Uz to je zazivaju i žene željne djece.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 20 Godina XVII 19. svibnja 2024.g.

Duhovi - godina B

DUH SVETI JE BOG MIRA

Evangelje: Iv 20,19-23

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!" To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primitite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im."

Ostala čitanja: Dj 2,1-11; 1 Kor 12,3b-7. 12-13;

Za prvo čitanje na Duhove uzet je dramatičan opis iz Djela apostolskih u kojemu sveti pisac kroz hrabrost Apostola opisuje prisutnost Duha Svetoga. To vrijedi i danas: Duh Sveti daje onu hrabrost koja je svakome potrebna na području njegova djelovanja. U drugom čitanju sveti Pavao u Poslanici Korinćanima prikazuje darove Duha Svetoga i naglašava da te darove dobivamo uvijek u cilju služenja drugima.

U evanđelju čitamo o Isusovom ukazanju i o onom trenutku kada svojim učenicima predaje Duha Svetoga: »Primitite Duha Svetoga!«. Isus se izražava na zanimljiv način. Ne kaže: »Ja vama darujem Duha Svetoga«, ili da ću na vas izliti Duha Svetoga, već: »Primitite Duha Svetoga«. Kao da govori: »Duh Sveti je vaš, možete mu se obratiti kada god to zaželite, kad god ste u potrebi, to jest uvijek i svugdje«.

Druga zanimljiva okolnost je ta da Isus povezuje Duha Svetoga s poslanjem koje je namijenjeno apostolima: »Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.« S ovim riječima je dahnuo u njih i nastavio: »Primitite Duha Svetoga!« Prema tome, Duh Sveti nije samo dar koji je dan za njihovo osobno dobro, već je to pozadinski izvor snage za poslanje prema drugima. Treća okolnost koja plijeni našu pozornost je da Isus Duha Svetoga povezuje s mirom. Pored ljubavi, jedna od najčešće spominjanih riječi u današnje vrijeme, a koja zbog toga gubi svoje izvorno značenje je riječ »mir«. Na pragu Nove godine želimo mir jedan drugome, u molitvi vjernika molimo za mir, Kristov mir predajemo jedan drugome i u svetoj misi. Svaki političar se zauzima za mir, posebice uoči izbora. Što je zapravo mir? Da pitanje uopće nije jednostavno ili suvišno, dovoljan je dokaz pojmovna zbrka koja karakterizira sam pojam »mira«. Velike sile u interesu mira započinju rat, vojnike danas nazivaju »mirovim

snagama«, utrka u atomskom naoružanju trebala bi služiti miru, a rastavu braka često puta opravdavaju potrebom mira u obitelji: »bolje je rastaviti se u miru nego živjeti u neprestanoj svađi.« Teško je razumljiva ova logika, zar se ne bi moglo na sljedeći način pristupiti situaciji: »bolje se pomiriti nego prekršiti bračni zavjet?«

U Svetom pismu mir je jedan od darova Mesije. Sam Isus potvrđuje kada se na sljedeći način oprašta od svojih učenika: »Mir s vama. Svoj mir darujem vama« (Iv 14,27). To je mir onoga koji zna da je njegov život u ruci Božjoj. Evanđeoski mir nas poziva da širimo Božju ljubav koja obuhvaća svakoga i da svjedočimo da je Isus svoj život žrtvovao za svakog čovjeka. Nitko nije isključen iz spasenja. Ako se s takvim stavom približavamo drugima, tada postajemo svjedocima mira.

Drugi preduvjet za prihvaćanje darovanog mira je unutarnje pomirenje. Sveti Ambrozije piše: »Sve dok nisi očistio svoj duh od sebičnih interesa, a posebice od grješnih navika, nećeš biti u stanju zračiti mirom prema drugima«. Iz psihologije znamo da agresivnost prema drugima gotovo uvijek potiče iz frustracije ili doživljenog neuspjeha. Svađalački nastrojeni čovjek u sebi nosi problem koji ga čini agresivnim. Uvjet mira je, dakle, unutarnje pomirenje, što znači da zbog naših poteškoća ili neuspjeha ne okrivimo druge, već da za iste prihvatimo svoju odgovornost. Svaki kršćanin je pozvan da bude čovjek mira, čovjek koji je pomiren s Bogom i samim sobom i zbog toga i prema drugima zrači ovaj mir. Budući da u srcu nosi evanđelje, a to se ne odnosi samo na prošlost već i na budućnost, kršćanin je čovjek nade koji je neprestano pripravan na Gospodinov povratak, a to je milost, dar Duha Svetoga koji boravi u nama. Evanđeoski mir ukorijenjen je u Božjem planu. Osnovna poruka otkupljenja je, naime, da Bog ljubi čovjeka. Iz toga slijedi da mir nalazi svoj dom samo u srcu onoga koji je okrenut prema Bogu, a iz takvog srca se širi u koncentričnim krugovima sve dalje i dalje. To ne znači da će svatko prihvatiti od nas ponuđeni mir, neki će moguće to označiti i kao našu slabost, neće promijeniti onu temeljnu istinu da na dugi rok samo dobrota može pobijediti. Naš zadatak nije da na međunarodnom planu činimo čudesa, već samo to da u našoj neposrednoj blizini budemo širitelji mira. Za to smo dobili Duha Svetoga, imajmo povjerenje u njega i molimo za mir.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

Izvješće sa sjednice ŽPV-a i ŽEV-a

U ponedjeljak, 13. svibnja održana je treća sjednica ŽPV-a i ŽEV-a. Raspravljali smo o proslavi Tijelova, 30. svibnja 2024. I ove godine proslavit ćemo tu svetkovinu na razini triju gradskih župa. Svečana misa biti će ove godine u crkvi sv. Nikole u 9 sati odakle kreće tijelovska procesija prema crkvi sv. Antuna i nastavlja do pastoralnog centra bl. Alojzija Stepinca gdje je završetak. Kao i prošlih godina očekujemo da se odazovete ovoj manifestaciji javnog ispovijedanja vjere.

U subotu, 1. lipnja naša župa organizira hodočašće na Trsat., Prvi autobus je popunjen pa koji žele ići neka se jave tijekom ovog tjedna da vidimo da li je dovoljno hodočasnika za još jedan autobus. Cijena puta je 25,00€. Spremamo se za proslavu župnog blagdana sv. Antuna Padovanskog, u četvrtak 13. lipnja. 2024. Uoči blagdana biti će trodnevica koja će uključivati tri događaja:

U ponedjeljak, 10. lipnja navečer pozivamo bračne parove koji slave u ovoj godini obljetnice braka (od 5. do 58).

U utorak, 11. lipnja navečer biti će susret starijih vjernika i bolesnika. Biti će prilika da prime bolesničko pomazanje.

U srijedu, 12. lipnja okupit će se posebno vjernici koji su aktivni u raznim skupinama u župi: čitači, pjevači, ministranti, članovi FSR-a i FRAME, zajednice Vjera i svjetlo...

TRINAEST UTORAKA U ČAST SV. ANTUNU

21. svibnja slavimo deseti utorak u čast sv. Antunu.

Sveta Rita djeвица, redovnica i mistika (1370. - 1447.), spomendan 22. svibnja

Ime svete Rite kao velike čudotvorke veoma je poznato u talijanskoj pučkoj pobožnosti. Samostan Sv. Rite u Casciji izdao je g. 1968. kritičku studiju iz koje možemo crpiti podatke o velikoj svetici, veoma štovanoj u srednjoj Italiji. Svetica se rodila prvih godina pontifikata pape Urbana VI. (oko g. 1381), kad je bilo dokončano avignonsko sužanjstvo papâ, a umrla je 22. svibnja 1447. nakon 40 godina samostanskoga života, od toga 15 godina izvanrednih mističnih milosti, ali i mnogih patnja. Proživjela je jedno od najtežih razdoblja crkvene povijesti, takozvani zapadni raskol. Sveta Rita je bila kćerka roditelja koji dugo nisu imali djece. Želja za porodom njezina je oca i majku nagnala na mnoge molitve pa možemo reći da je bila od Boga izmoljena. Tim više što su joj roditelji tada već bili u poodmakloj dobi. Rodila se u Roccaporeni, kod Cascije, u današnjoj provinciji Perugia.

Izmolivši je od Boga, jednostavni, dobri i bogobojazni roditelji nastojali su svoju kćerku što bolje kršćanski odgojiti. Mala je upijala sve što su joj govorili i u čemu su je poučavali. Inače, život djevojčice bijaše prilično tvrd i težak, kao da je predosjećala da će tako biti i kasnije, pa se za to nastojala pripremiti. Svojim je roditeljima bila savršeno poslušna. Nije poznavala nikakvih izgovaranja ni zanovijetanja. Svaki dan je naporno radila i svoju volju vježbala u raznim žrtvama i odricanjima. Već od malena bijaše sjedinjena s Bogom, osobito u pobožnom razmišljanju o svom Božanskom Spasitelju, koga je žarkim srcem ljubila. U kući je imala kutić, gdje se slobodno i nesmetano predavala svojim molitvama te izljevima ljubavi prema Isusu. Sanjala je o tome kako će postati redovnica i sva se predati Gospodinu. No, to se nije ostvarilo, jer su je obećali kao ženu nekome mladiću iz mjesta. Rita se morala veoma mlada udati, a zaručnik joj je bio sve prije nego dobar čovjek. Po naravi naprasit, brutalan, pa mu Rita postade ne samo žena već i žrtva. Podnoseći njegovu tešku narav, nije se nikada ni riječju potužila, makar mu je kao ropkinja bila u svemu ovisna. Čak je morala pitati za dopuštenje ako je htjela i u crkvu poći.